

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2559

гр. София, 08.03.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 08.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **11329** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 166, ал. 4, във вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по искане за спиране на предварително изпълнение, направено в открито съдебно заседание от 05.03.2024 г. по адм. дело № 11329/2023 г. по описа на Административен съд София-град, образувано по жалба с вх. № 41223 от 17.11.2023 г. на А. Г. Б., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], партер, чрез адв. К. Ч., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 3206/09.11.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

С искането се излагат доводи, че жалбата срещу ЗППАМ е вероятно основателна поради незаконосъобразност на административния акт на основание чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Навеждат се аргументи, че неоснователното лишаване на жалбоподателя от възможността да ползва СУМПС ще доведе до възникване на имуществени и неимуществени вреди, тъй като същият работи, грижи се за семейството си, за което му е необходим автомобил. Допълнително се сочи, че жалбоподателят е със сериозно увредено здравословно състояние – с обострен болков синдром, ограничени движения, болки в гърба, мускулен дисбаланс на крайниците, заради което почти ежедневно посещава рехабилитационни центрове и болници за рехабилитации и лечение. В тази връзка се твърди, че за жалбоподателя ще настъпят усложнения от здравословен характер, в случай че бъде лишен от правото да управлява МПС. С тези аргументи счита, че предварителното изпълнение на заповедта би причинило значителни и трудно поправими вреди, които могат да се противопоставят по тежест и значимост на презумирания интерес, в чиято защита е допуснато предварителното изпълнение. Представя писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. Моли да бъде спряно предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна

административна мярка № 3206/09.11.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата.

Административен съд София - град, III отделение, 70 състав като съобрази доводите в искането и представените с него доказателства, намира следното:

По допустимостта:

Съдът намира искането за допустимо, съобразно разпоредбата на чл. 166, ал. 2 АПК, съгласно която „при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда“. Искането е подадено от легитимирано лице – адресат на оспорвания индивидуален административен акт.

По същество:

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 166, ал. 1 от АПК, оспорването спира изпълнението на административния акт. Според чл. 60, ал. 1 АПК в административния акт се включва разпореждане за предварителното му изпълнение, когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда, или по искане на някоя от страните - в защита на особено важен неин интерес. В случая предварителното изпълнение на заповедта е предвидено с нормативната разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, съгласно която подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Съгласно ал. 4 на чл. 166 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2.

Разпоредбите на член 172, ал. 5 и ал. 6 от ЗДвП предвиждат, че обжалването на заповедите за налагане на принудителни административни мерки се извършва по реда на АПК, като подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Следователно, след като специалният закон, който разпорежда предварително изпълнение на ПАМ, не предвижда изрична забрана за съдебен контрол на това изпълнение, то следва съдът да провери дали са налице условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Тези условия са: 1. ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда; 2. изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В случая не са налице никакви нови обстоятелства, не са налице и доказателства, че изпълнението ще причини на жалбоподателя значителна или трудно поправима вреда. Доказателствената тежест е възложена на жалбоподателя, който следва да установи

едновременното наличие на тези две предпоставки.

В конкретния случай от страна на жалбоподателя не се излагат обосновани аргументи, които да водят до извод за вероятност да настъпят значителни или трудно поправими вреди в правната му сфера. Съгласно представените доказателства относно претърпяна травма на гръбначния стълб, сочат, че тя е с давност от 2021 г. и е проведено лечение, както и рехабилитация. При необходимост към настоящия момент да провежда лечение, физиотерапия или други методи за подобряване на здравословното състояние жалбоподателят би могъл да използва алтернативни варианти за придвижване. Липсва основание да се приеме, че това би могло да се постигне само като управлява лично автомобил. Единствено твърдението, че изпитва трудности или неудобства в ежедневните си дейности, не е основание да бъде уважено искането му, тъй като то не е сред изчерпателно изброените в нормата на чл. 166, ал. 2 АПК.

Следва да се отбележи, че всяко принудително изпълнение на административен акт от страна на администрацията причинява неудобства и засяга правната сфера на неговия адресат. Принудата обаче не е самоцелна, а се упражнява с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения – чл. 171, ал. 1 от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от АПК законодателят е въвел изискване субектите на административния процес да не вредят на държавата и обществото, нито на правата, свободите и законните интересите на други лица. В случая отнемането на СУМПС на жалбоподателя е предприето като превантивна мярка с цел да бъдат защитени важни обществени интереси, в частност - правата и законните интереси на другите участници в движението по пътищата.

Съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че предварителното изпълнение следва да бъде спряно, тъй като заповедта за прилагане на ПАМ е явно незаконосъобразна. Това е предмет на съдебна проверка в образуваното по жалбата срещу заповедта съдебно производство и не е основание да бъде спряно предварителното ѝ изпълнение. На следващо място, по доводите за несъразмерност на приложената спрямо жалбоподателя принуда и защитимия с мярката обществен интерес - следва да бъде посочено, че същите са относими към законосъобразността на заповедта за налагане на ПАМ, конкретно на основанията по чл. 146, т. 5 от АПК, и не подлежат на преценка във връзка с искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, основанията за последното, както беше посочено по-горе, са изчерпателно изброени в чл. 166, ал. 2 АПК.

При горните изводи настоящият съдебен състав намира за недоказано, че предварителното изпълнение на заповедта е от естество да причини на жалбоподателя такива вреди, които по степен на важност да са от категорията на изброените в чл. 166, ал. 2 от АПК и да са противопоставими на защитените от чл. 60, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП обществени интереси и цели, следователно искането за спиране изпълнението на обжалваната заповед се явява неоснователно и следва да се остави без уважение.

Така мотивиран, Административен съд, III отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Г. Б., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място],

[улица], партер, чрез адв. К. Ч., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3206/09.11.2023 г., издадена от мл. автоконтрольор при отдел „Пътна полиция“ - СДВР, на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движението по пътищата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва с частна жалба пред Върховен административен съд на РБ в 7-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: